

De Avondbode op het veld der huichelarij.

Lang had de Avondbode ons de moeite gespaard van onze lezers met hem bezig te moeten houden. Wij verloren hem, zoo wij ons niet bedriegen, het vorige jaar rondhuppelende » in zijn ligte pakje » gelijk hij zeide op het veld van » wijlen AREND FOKKE; » thans is hij onder geworden, en finer, naar hij denkt, zeker. Nu verbeeldt hij zich diep staatkundig, Machiavelistisch te zijn geworden! Na braaf verzen te hebben opgedreund en daarvoor misschien eenige ringen en snuifdozen te hebben gekregen, dacht hij paulo majora canamus; zijne abonnementen vielen af als de bladen der boomen, en nu wil hij met de Arnheemsche Courant ons een pennestrijd openen. Pennestrijd, zoo heet het artikel, hetwelk hij in zijn nummer van den 25sten opdischt, en hetwelk zoo verward en vervelend is, dat wij iedereen larten het nit te lezen. Hij was te pedant om korter en duidelijker te wezen, anders zou menige ministeriële Oud-Niederlander hem voor regt politiek hebben gehouden. Want eigenlijk was zijn plan om de tegenwoordige stemgeregtigden, de groote massa der natie, tegen de Arnheemsche Courant op te zetten. Lang had hij dien valstrik voor haar geprepareerd; zoo lang als wij van regtstreeksche verkiezingen spraken, zonder ons nader uit te laten, sprak hij van de domheid en woestheid des volks, van onstuimige verzamelingen, omkoopingen, bloedige tooneelen enz.; — de helft zijner geabonneerden droomde er van Gelukkig dat de dames zijne artikels niet lezen, anders ware menig Oud-Nederlandsch wicht met omgekochte razende Oud-Nederlandsche volksverzamelingen in jacobijnen-mutsen de wereld ingetreden! De Avondbode bewoog hemel en aarde om toch geen volksvergaderingen te hebben; de regtstreeksche verkiezingen aan de stemgeregtigden te geven, meende hij, moest het verderf van Nederland na zich slepen. De Arnheemsche Courant, die dezelve wilde, was een democratisch, een radicaal, een revolutionair blad, zeide mijnheer A, een zijner inzenders; een jacobijnenblad, hernam een ander, een mijnheer B; neen een jezuiten-blad, corrigeerde hem dan een mijnheer C; toen poogde men al wat eenigzins tot aristocratie behoort tegen de Arnheemsche Courant op te zetten. Toen waren wij canaille. — Nu is op eens het blad omgekeerd, nu worden wij voor aristocraten uitgemaakt; nu willen wij het volk door eene burgerlijke aristocratie van rijken en geleerden onderdrukken.

Iedereen, en dus ook wel de Avondbode, hoe onslim hij anders ook zijn moge, had van begin af aan moeten merken, dat wij geen heerschende democratie, veel minder aristocratie beoogden; men wil niet weten, dat de Avondbode steeds als gewaand bij het » wijlen » was, maar tot dat wij ons dienaangaande nader verklaren zouden, om ons dan de massa op het lijf te jagen; dan wilde hij de partij opnemen voor de massa en ons voor aristocraten uitmaken. Arme Avondbode, die dacht de Arnheemsche Courant in zulken val te vangen!

Hoe begeerig had hij het oogenblik daartoe afgewacht! hoe lang duurde hem de tijd, alvorens dien politieken coup te kunnen doen! Eindelijk komt het uur — fluks werpt hij zijn net, en de Arnheemsche Courant — zij er niet in.

Maar wie er in zal zitten, is de » jeugdige bode » zelf, indien hij verder met het net spelen wil. Het is hem veel te zwaar, hij begraaft er zich onder.

Lang voorzagen wij het plan van den Avondbode, hetgeen misschien tevens het plan is van de geheele ministeriële pers; lang zagen wij het gevaar daarvan, voor hen, in; onze ministeriëlen, onze vaderlijken de democratie oproepen! En zich verbeelden dat zij die zouden kunnen leiden!

An ille vocandus erit, quo nunquam terra vocato, Non concussa tremat, Indespecta vobis qui tenet tartara.....?

Ga uwen gang, Avondbode, wek gij ze uit hunnen slaap; als zij wakker zijn, zullen wij zien of gij ze zult besturen.

Hoeh duidelijker nu, en den Avondbode zijnen onnoozelen valstrik in het gezicht geworpen; de huichelachtige valsheid verdient vooreerst niets meer.

Om het geschreeuw tegen het gevaar der regtstreeksche verkiezingen te doen bedaren, hadden wij geschreven: » Gelijk thans niet iedereen stemgeregtigd is, behoeft het ook bij de regtstreeksche verkiezingen niet iedereen te wezen; nu wij althans zouden er geen bezwaar in vinden, indien men de aansloerende opbrengst in de belastingen verhoogden wilde. Al wilde men dan tot het stemregt vorderen, hetgeen thans tot het kiezerschap vereischt wordt, wij zonder er niet tegen hebben, en daarmede geko-

ven wij, zullen dan ook wel de schrikbeelden van geweldadige tooneelen en omkoopingen verdwijnen. Nu gaat de Avondbode zich degenen aantrekken die beneden de kwalificerende quota zouden vallen, en houdt zich alsof wij het waren die dezelve begeeren uit sluiten.

De schrijvers in de Arnheemsche Courant — zegt hij — spreken van nationale verkiezingen, en zij willen daarvan uitsluiten al wie beneden kunnen stand is. Arme Avondbode, dat gij zelfs uwen onnoozelen strik niet weeten kunt, zonder blijkbaar te liegen. Gij zegt dat wij willen uitsluiten; maar dit is eene grove onwaarheid, die iedereen in het oog valt; wij wijden » al wilde men (dat is de regering, die zoo vaak afschafte voor regtstreeksche verkiezingen door het geheele volk) » al wilde men tot het stemregt vorderen, hetgeen thans tot het kiezerschap vereischt wordt, wij zouden er niet tegen hebben; dit is iets geheel anders dan willen.

Wil de Avondbode, of liever, wil de regering de regtstreeksche verkiezingen tot al de tegenwoordige stemgeregtigden uitsluiten, wij hebben er niet tegen. Is men nu op eens niet meer bang voor volksvergaderingen, ook goed. Slechts gelieve de ministeriële pers te zeggen wat zij wil; begeert zij, dat de tegenwoordige stemgeregtigden regtstreeks de volksvertegenwoordiging kiezen? Of zou dat getal te groot zijn? moet men meer waarborgen, meer presumpciën van bevoegdheid tot goede keuzen hebben dan de tegenwoordige stemquota oplevert? De Avondbode gelieve zich slechts te verklaren.

Wij willen het volk, volgens de uitdrukking van den Avondbode, geenzins uitsluiten; maar wij willen beïroeg uitsluiten. Wij willen niet, dat men het volk wijs make dat het vertegenwoordigers kiest; wij willen niet, dat men aan eenige burgers, onder den naam van stemregt, als een privilege of voorregt toerekene iets, waaraan zij niets hebben en wat hun dan ook onverschillig is. Wat heeft een zoogenaamde stemgeregtigde er aan, dat hij uit de hoogere standen tot kiezer kan kiezen een der personen, waarvan hij er misschien geen van nabij kent; dat alsdan die kiezer een levenslangen raad kan kiezen, welke raad dan weder leden van provinciale staten kiest, die dan eindelijk volksvertegenwoordigers benoemen. Denkt men nu, dat de stemgeregtigden in Nederland dwaas genoeg zijn, om te gelooven dat het stembriefje, hetwelk zij konden invullen en hetwelk aan hunne huizen afgehaald werd, iets toegebracht heeft tot de keus van den volksvertegenwoordiger?

Indien men den stemgeregtigde een wezenlijk stemregt geven wil, zoo late men hem regtstreeks kiezen, en geve hem middel om zich te overtuigen, dat zijn stembriefje iets afdoet.

Indien er regtstreeksche verkiezingen ingevoerd werden, zal het ons niet genoeg zijn, dat de kiezers hun briefje in eene bus zien vallen. Zij moeten er het briefje ook kunnen zien uitkomen; zij moeten kunnen zien, dat de aantekening van genomen wordt. Dat alles moet in het openbaar, in de tegenwoordigheid der kiezers geschieden. Het geheele constitutionele stelsel rust op overtuiging, niet op goed geloof.

Overigens — daar de Avondbode dan van uitsluiting sprak, en uitsluiting onregtvaardig scheen te willen noemen, — met welk regt heeft men dan, bij het thans bestaande quasi-verkiezingsstelsel, al de burgers die de tegenwoordige stemquota niet opbrengen, van alle stemregt zelfs uitgesloten? Indien het onregtvaardig zijn zou de tegenwoordige stemgeregtigden uit te sluiten, waartoe heeft men dan thans uitgesloten al degenen die een gulden minder in de belastingen opbrengen? behooren die niet tot natie of tot het volk?

Alvorens de Avondbode met zijn pennestrijd voortga, gelieve hij die vraag te beantwoorden.

Doch men lette op: gelijk de ministeriële pers tot nog toe steeds heeft gedaan, zal zij ook hier het antwoord schuldig blijven, en eertsdaags men den Avondbode weder op een ander veld zien overhuppelen.

TURKIJE.

Van de Turksche grens, 10 sept. De ambassadeur van den admiraal Stopford bij den sultan heeft het opzien, hetwelk zijne komst in de Turksche hoofdstad baarde, nog vermeerderd. Intusschen zijn er, in den laatsten tijd, van wege Rusland twee belangrijke stappen gedaan. V. O. M. der hand verneemt men uit St. Petersburg, dat de zending van v. Brunow naar Londen, eene toenadering tuschen deze twee landen op eenen bijlegging van verschillende inzigten tusschen de Oostenrijken en de Russen, hetgeen van beslissenden invloed op de toekomstige beslechting.

Galatz, 6 sept. Uit Odessa wordt gemeld, dat aldaar, gelijk mede in de haven van Sebastopol, de grootste bedrijvigheid heerscht. Reeds zijn er 18 oorlogschepen van hoog boord benevens een aantal kleinere vaartuigen verzameld, en er moet onder de troepen in de zuidelijke gouvernemen ten veel beweging plaats hebben. Men verkeert hier in gespannen verwachting omtrent het doel van al die oorlogszuchtige maatregelen.

(Allg. Zeit.)

PRUISSEN.

Part. corr. Berlijn, 24 sept. » De onderhandelingen te Koppenhagen, over de vermindering van den Sond-tol, moeten aldaar den sterksten tegenstand ontmoeten. De ijverzucht, waarmee Denemarken elke vermindering dier rijke opbrengst poogt te verhoeden, maakte zich reeds kenbaar in de hindernissen, welke het der daarstelling eener ijzerbaan tusschen Hamburg en Lubeck in den weg legde; des te minder is het gezind om thans aan vorderingen toe te geven, die den tol op den derde zijner tegenstanders is echter de man te laten ontbreken: en ook van de zijde onzer regering zal men, bij alle vriendschappelijke gezindheid, toch geenszins het vervallen verdrag, tegen het belang van onzen zinkenden Oostzee-handel, vernieuwen, of de geringe wijzigingen annemen, waartoe Denemarken zich geneigd toont. Sinds lange jaren zucht men te Stettin over het drukkende van den Sond-tol, waarvan het kwellende niet vergoed werd door de gedeeltelijke tegenstelling van den staat, en alle hoop rigtte zich op den vervallid van het verdrag. Thans rekent men op de verzekering der regering, dat zij van hare grondstellingen niet afwijken zal, en dienvolgens wordt ook de aangelegenheid der ijzerbaan naar Berlijn, die anders reente noch nut opleveren zou, meer behartigd.

» De vermindering van het briefport en de beperking van het postmonopolie, hetwelk in alle kringen zooveel bijval gevonden heeft, vindt dien ook bij eenige der hoogste personen en staatsmannen. De regering, die gewoon is op den weg der verbeteringen voor te gaan, is begonnen de voorstellen te onderzoeken, en de vrijmoedigheid, welke aan de pers veroorloofd wordt ten aanzien van dat onderwerp, levert een getuigenis van de liberaliteit die men tegenover de openbare meening in acht neemt. Grooten lof verdient ons centraal-blad voor den handel, dat in eene reeks van doordacht en heldere artikels aantoonde hoe bezwarend en kostbaar de instandhouding van het monopolie voor den staat zelve is, en met officiële gegevens en getalmatig bewijs de voordeelen der openbare staat uit eene vrijhandelsovereenkomst zou. Bij eenen bruto-ontvangst van 6,000,000 rijksdaalders levert de post slechts een zuiver overschot van 1,300,000 rijksdaalders. De kosten verslinden dus 78 pCt.; dit is hoofdzakelijk te wijten aan de kosten der snel-posten en wagens, die veel meer bedragen dan de opbrengsten. Hief men het verbod op, hetwelk particulieren niet veroorlooft met verspanning personen te vervoeren, en verpachtte men, gelijk in andere landen, het personen-vervoer, zoo zou men, in plaats van het groote te kort, een ruim inkomen uit dien tak trekken. Deze verandering van minus in plus zou dan reeds eene aanzienlijke vermindering van het briefport mogelijk maken, zonder de tegenwoordige staatsinkomsten te verminderen, daargelaten nog dat vermindering van het port, vermeerdering van het brieven-verkeer veroorzaakt, waardoor de ontvangst wellicht spoedig verdubbeld wordt. Zonder nadeel ware dan ook de drukkende belasting af te schaffen, die iedereen, ook die slechts voor vermaak met eenig rijtuig rijd, ten behoeve van het postwezen opgelegd is, een daalder namelijk per paard en muild. Deze belasting, die aan het postwezen wellicht 20,000 rijksdaalders jaarijks opbrengt, heeft reeds dikwijls bittere klagen en dringende petitiën van de verschillende provinciale staten uitgelokt, en eene der meest gehate instellingen. Het centraal-blad voor den handel heeft tegenwoordig de algemeene stem op de waardigste wijze, en in zijn laatste nummer aan alle handels-corporatiën van Duitsland, verzocht om naar het voorbeeld van de Leipziger corporatiën te petitioneren. Ook zal onze handelsstand dit niet nalaten, en de belasting verbreidt zich onder alle kringen der maatschappij, en men kan verwachten, dat men hier het geschrift van den heer von Herrfeldt over de belasting in Duitsland, waarin men eene levendige schets van de bestaande onbruiken en de noodwendige algemeene nuttige hervormingen aantreft.

» De tentoonstelling van kunstwerken levert ons niet veel merkwaardigs. De meeste schilders der Dusseldorfsche school hebben niets geleverd, en het is merkwaardig omdat hunne stukken niet voltooid waren. Het is merkwaardig van een schilder, hetwelk zij met onze academie hebben. Hij heeft een onvoltooid stuk van een landschap van *Mehlahach*, *Koenig*, en *Post*. De meeste groote partide van *Kruger* en verscheidene fraaije stukken van *Kruger* schilders maken het voornaamste tuit. De Berlijnsche Kunsthandel heeft sedert eenige dagen met een groot aantal kunstwerken de eerste proeven genomen, en eenige vrijwel onbekende schilderijen van gescheen der stad, inzonderheid van de geschilderde toongesteld. Op de matie zilverplaat verbeest zich de tekening van een aqua tinta, de sierlijkheid en fijnheid der

zelve is bewonderenswaardig; en slechts met de loep kan men de mikroskopische naauwkeurigheid van den afdruk ten volle onderscheiden. De belangstelling van het publiek is groot, en reeds heeft men verscheidene instrumenten besteld, naardien de moeyelijkheden van uitvoering niet zoo groot bevonden worden als men zich voorgesteld had. De prijs der Parijsche instrumenten met een objectief-glas van 6 duim is 120 rijksdaalders, maar de heer *Pastor* levert er uit zijne fabriek hier ter stede reeds voor 80 rijksdaalders, en zal ze binnen kort nog wel minder geven.

— Volgens de *Kölnische Zeitung*, is thans ook te Keulen en deszelfs omstreken de loodzucht onder het vee weder verschenen. Het publiek wordt opmerkzaam gemaakt op de middelen ter voorkoming en geneezing derzelve.

ENGLAND.

Londen, 25 sept. Het bevestigt zich, dat de superintendent van den Engelschen handel in China, bij eene nota, den 22sten mei uitgevaardigd, alle Engelsche onderdanen gelast heeft Canton te verlaten en al hunne schuldveroorloofingen tegen Chinese ingezetenen zo spoedig mogelijk in te leveren.

— In Portugal is een uitgebreide Miguëllistische zamenzwering, die zich over bijna al de provinciën van het rijk uitstreckte, gelukkig in tijds ontdekt geworden, ten gevolge waarvan de heer *Antonio de Albuquerque*, die voor het hoofd dezer zamenzwering gehouden wordt, te Lissabon in hechtenis is genomen.

— De Mexicaansche president *Bustamente* heeft, bij zijne terugkomst in de hoofdstad, een decreet uitgevaardigd, waarbij het contract vernietigd wordt, dat te Londen voor eene leening van honderd en dertig duizend ponden sterling was gesloten, en bij een ander besluit de drukpers in hare vroegere vrijheid hersteld.

— Vier vrouwen en zeven slavinnen van den overleden koning van Lahore, *Runjeet Sing*, hebben zich, volgens de in het Oosten nog niet geheel uitgeroeide barbaarsche gewoonte, op zijn graf laten verbranden.

FRANKRIJK.

Parijs, 25 sept. Men verzekert, dat het kabinet van St. James op eene officiële wijze aan dat der Tuilleriën heeft kennis gegeven van het aanstaande huwelijk van H. M. de koningin *Victoria* met eenen prins van Coburg. Men voegt er bij, dat deze echtverbintenis in het aanstaande voorjaar zal plaats hebben.

— Een brief uit Konstantinopel van den 7^{den} dezer zegt, dat de gezanten van Frankrijk, Pruisland en Oostenrijk, namens hunne respectieve heeren, aan de Porte eene nota hebben ingezonden, waarin de meest stellige bewoordingen herhaald wordt, de reeds zoo dikwerf gegeven verzekering van het vaste besluit dier mogendheden, tot handhaving van de algeheerheid van het Ottomanische grondgebied en van de onafhankelijkheid der tegenwoordige dynastie. Deze stap schijnt het gevolg te zijn van de overeenkomst, die den 27sten juli j. l. te Weenen is geteekend, en waarbij die kabinetten zich verbindten in dien geest de Oostersche aangelegenheden ten einde te brengen, onder protest daarenboven tegen elk denkbeeld van vergrooting, dat uit de tegenwoordige omstandigheden mogt voortvloeijen. Men hoopt, dat de kabinetten van Rusland en van Pruisland niet wachten zullen op hunne beurt ten volle toe te treden tot de bedoelde overeenkomst.

NEDERLANDEN.

's Gravenhage, 27 sept. Wij vernemen dat door Z. M. tot kamerheeren zijn benoemd: de graaf *d'Oultremont* en de jonge prins *de Chimay*.

— De heer *de Wendt* is benoemd tot president van de algemeene rekenkamer voor het volgend kwartaal.

— De goeie raad *Hassensflug*, chef van het burgerlijk bestuur te Luxemburg, heeft thans in n°. 21 van het *Verordnungsblatt* voor het groothertogdom bekend gemaakt, dat het Z. M. den koning heeft bevestigd, tot het jaar 1840 vrijdom te verleen van ingaande regten voor nijverheids voortbrengselen en handelsartikelen, uit het groothertogdom Luxemburg naar de Nederlanden, en uit dit koninkrijk naar Luxemburg gezonden wordende, met uitzondering alleen van aceynspelligte waren, alszoo van granen en dergelijke.

Arnhem, 28 sept. Ten hoogste kunnen wij het publiek de bezigtiging aanbevelen van eenige der beroemde behangstukken uit de zoogenaamde fabriek der *Gobelins*. Onnoodig zou het zijn iets aangaande derzelve uitvoering te zeggen; de roem dier kunststukken is gevestigd; alleenlijk zij aangemerkt, dat de hier, op de concertzaal, ten toon gestelde, zeer goed geconservéerd zijn. — Men algemeen bekend is het misschien, dat wij als Nederlanders eene meer bijzondere reden van belangstelling bij bovengenoemde kunstwerken hebben, vermits de eigenlijke bloei der fabriek eerst aanvang nam toen zij in handen van twee Hollanders was. Reeds in de 17de eeuw bestond er te Parijs, in de voorstad St. Marcel, aan het rijk de Bièvre, waarvan het water, naar men zeide uitnemend geschikt was voor de verwerij, lakenmakers en wolkerwers. Een der zoodanige, *Jean Gobelin* genaamd, woonde er in 1450. Zijn zoon *Philibert* en deszelfs vrouw *Denise Labret*, zetteden er na den dood van hunnen vader het bedrijf voort, en vermeerderden het door hem vergaard fortuin. Hunne

Indien nu de middeljaar in den *Nederlander* slechts eveneens had ge-
 handeld, zij zouden er vrede mede hebben gehad. Maar wij kunnen er
 geen andere mede nemen dat hij de *Arnhemse Courant* in den naam
 tegengesteld zij nimmer beweerde, namelijk dat de grondwet van 1815
 sedert den Belgischen opstand zou vervallen zijn. De *Arnhemse Cou-
 rant* heeft juist altijd het tegendeel beweerd. Men zie hare artikelen van
 12 september en 7 juli laatsleden, waarin zij dit onderwerp opzettelijk
 behandelde. De *Arnhemse Courant* beschouwt de grondwet in 1815
 voor het koninkrijk der Nederlanden gemaakt, eerst regeens vervallen
 sedert het oogenblik dat de koning zelf, door het erkennen van België als
 onafhankelijke staat, het koninkrijk der Nederlanden, waarvoor de grond-
 wet gemaakt en verbruid was, ontbonden heeft.

Wat zou men nu moeten gaan denken van een dagblad hetwelk zoo
 maar opzocht wat men haar toezendt, en eene andere courant overrij-
 zing laat te kaste leggen, op grond van iets hetwelk zij nooit beweerde?
 De zoogenamde middeljaar noemt nota bene geen enkel punt, waarin hij
 de *Arnhemse Courant* overtreft, dan juist dit eenige. En dat
 de *Arnhemse Courant* gaafte het bedoelde artikel zeggen, geschiedt niet omdat
 hij de eenige waande aan hechten, of gelooven dat iemand er eenige waar-
 te aan hechten zal; maar omdat wij wenschen dat de *Nederlander*, die
 eenige zeer goede artikels leverde, eene goede redactie kreeg, en dat eene
 behoudige hand daarin niet op eenen dag bederfde wat verscheidenen er
 met moeite en ijver in opbouwden. De deelnemers aan het genoemde
 dagblad zullen gelooven wij, wel doen door zich deze aangelegenheid
 niet te trekken.

Correspondentie.

Naardien hetgeen *H. J. H.* uit Kampen meldt, ons onwaarschijnlijk
 voorkomt, naardien daarbij de uitdrukkingen, waarin het stuk gesteld is,
 afzins vat geven op vervolging in regten, — kan het stuk niet anders dan
 met de handtekening van den schrijver, en geheel voor zijne verant-
 woordelijkheid, worden geplaatst.

Burgerlijke Stand.

Van 19 Sept. tot 27 Sept.

Overleden: C. H. van Kuijk, 3 j. 9 m. — H. Willemsen, 6 d. —
 E. G. van Elskamp, 9 m. — J. M. Wegman, 6 w. — J. S. J. Knipschaer,
 15 j. 6 m. — E. Jansen, weduwe D. Notebosch, 69 j. 8 m. — R. Roefers,
 50 j. 6 m. — Doodgeb. Z. van E. Hoffs en J. van de Pavert. — M. E. Rolvink,
 20 w. — P. Greven, Wed. J. Scheffer, 63 j. — G. F. Frohwein, 1 j. 2 m.

Gehuwd: C. van Schaik met A. de Groot.
Bevallen: C. Tax, geb. Smits, Z. — VV. Sluifman, geb. Kloijver, Z. —
 C. Philipsen, geb. v. d. Wedden, D. — C. VV. Vrancken, geb. Verbraak, D. —
 M. v. Hull, geb. Offenbergh, Z. — E. Poelen, geb. Hendriks, Z. — J. Dec-
 ker, geb. Strookop, D. — C. E. F. Roes, geb. v. d. Mortel, D. — T. Laur-
 mans, geb. Nijenhuis, Z. — A. Biskes, geb. Knijf, D.

Overleden: C. E. v. Beem, geb. Ort, 67 j. — L. Daemen, 22 j. —
 V. Velp, 3 m. — A. A. Kroet, 7 w. — J. G. Schwartz, 3 d. — J. B.
 85 j. — J. Plamont, geb. Janssen, 66 j. — G. Keukens, 9 j. — C.
 8 m. — C. H. Maters, 43 j. — M. VV. Bastiaans, 8 w. — Doodgeb.
 Hollémans en van T. v. Gelder. — G. A. Geovanini, 7 j. — P. Wei-

Overleden: J. van Doesburg met J. van der Linden. — C. van Frankfort
 met J. van Utrecht. — G. van Leijden met A. S. Campagne.
Bevallen: J. van Frankfort, geb. van Utrecht, D. — VV. Zondag, geb.
 van den Heuvel, Z.
Overleden: A. VV. van Uden, 10 j. — H. P. Moll, 2 j. — T. Scheenen,
 67 j. — M. van Westering, 1 j.

Waterhoogte te Arnhem
 Sept. 28. Sept. 1 El 7 Palm 2 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 6.

Advertentiën.

Heden trof mij een bittere slag. — Mijne geliefde Echtgenote,
EVERDIEN A VAN DE WALL, met welke
 ik slechts 3½ Jaar gelukkig vereenigd was, werd mij, na een
 ziekte van weinige dagen, door den dood ontrukkt; zij bereikte
 slechts den ouderdom van 27½ Jaar en laat mij twee kinderen na,
 te jong om hun groot verlies te beseffen.

ARNHEM,
 den 27sten September 1839. **J. M. TRAANBOER.**

† † † De Notaris **W. D. F. A. R. O. G. G. E. N.**, te **Wageningen**,
 zal, op Woensdag den 2den October 1839, des namiddags
 ten 3 ure, ten huize van **J. F. R. E. L. I. E. N.**,
 Hernen, finaal aan de meesbiedenden verkoopen.
 Een perceel **W. E. I. L. A. N. D.**, **P. i. s. k. e. n. b. o. e. k.**, onder **Z. w. i. j.**
 gelegen, groot 30 Bunders, 69 Roeden en 10 Ellen; Kadaster-See-
 tie C. N.º 49 tot en met 54, dan 79 tot en met 82.
 Ingezet en met de hoogen gebragt op f9210.

TE KOOP:
 eene **P. O. R. C. E. L. E. I. N. E. N.** **Carlsruher K. A. G. C. H. E. L.** — Te
 bevragen bij **H. A. G. E.**, Mr. Smid op de **Middagter steeg**; Brieven-
 franco.

BAHLMANN EN COMP.
 te Arnhem,
 adverteeren, dat aanstaanden Maandag en Dingsdag de nog resterende
GOEDEREN, tot **VERMINDERDE PRIJZEN**,
 zullen worden uitverkocht.

† † † Een **JONG WIJNKOOPER**, over een redelijk
 kapitaal kunnende disponeren, wenscht zich in eenen soliden
HANDEL IN WIJNEN te **GEBISTE**.
LEERD of in eene **LIKEURSTOKERIJ** te associëren,
 of wel zoodanige zaak geheel over te nemen. — Adres onder Letter **B.**
 franco-Brieven, bij den Uitgever der **Provinciale Geldersche**
Nijmegen Courant te **Nijmegen**.

† † † Vrijdag morgen is er weggelopen een donker bruine,
 vlekke **JAGHOND**, korte kop en dubbelde ooren,
 zijnde eene Teef. Die dezelve terugbezorgt bij den Heer **M.**
H. U. L. S. T. E. I. N., Logementhouder te **Arnhem**, kan op eene goede
 Belooning rekenen.

OPENBARE TENTOONSTELLING
 DER BEROEMDE VOORSTELLINGEN VAN
GOBELIN,
 toebehoort hebbende aan **LODEWIJK XVI.**,
 erkend als de zeldzaamste en tuitmuntendste

PRACHTWERKEN,
 welke de menschelijke kunst ooit heeft voortgebragt, bestaande in vier
 tafereelen uit de geschiedenis, met meer dan zestig levensgrooten beel-
 den en daartoe behorende stofferingen, geheel uit

Wol en Zijde bearbeid,
 zijnde de schoonheit der kleuren geheel behouden,
Nº 1. JOSEPH maakt zich aan zijne broeders bekend.
 (15 voet hoog, en 18 voet breed). Eene groep van 12 kolossale beelden;
 naar **Lebrun**.

Nº 2. ESTHER voor **AHASUERUS**.
 (15 voet hoog, 18 voet breed). Eene met kostbare pracht gecostumeerde
 groep van levensgrooten figuren, in eene antieke troonzaal.

Nº 3. TABIAS behoudt zijn gezigt.
 (15 voet hoog, 15 voet breed). Eene groep van levensgrooten beelden,
 in een tafereel.

Nº 4. SALOMON'S eerste regt.
 (15 voet hoog, 16 voet breed). Achtien beelden, levensgroot in eene
 marmeren zaal. De drie laatsten zijn naar **A. Coppel**.
 Verder zijn nog te bezichtigen de navolgende **Gobelins**, welke zich even-
 zeer door derzelver hooge kunstwaarde onderscheiden:

1º. **Een landelijke bruilofts-optogt, uit den ouden tijd**
 (Geteekend door **ANDRAU**, 1748.)
 2º. **Tooneel voor eene herberg**.
 Deze Tentoonstelling is heden en morgen geopend te **Arnhem**,
 van des morgens elf tot een uur, en 's namiddags van twee tot vijf ure.
 Entree 40 cents per persoon, en voor kinderen de helft.